

3. ПРИНЦИП НА ЗАТИХВАЩИТЕ ЧЕСТОТИ. МЕТОД ЗА ПОДРЕЖДАНЕ НА ИСТОРИЧЕСКИТЕ ТЕКСТОВЕ ВЪВ ВРЕМЕТО

Принципът на затихващите честоти и основания на него метод бяха предложени и разработени в [884], [886], [888], [1129], [891], [895], [898], [901], [1130].

Настоящият метод позволява да се намери хронологически правилният ред на отделни фрагменти от текста, да се открият в него дубликати на основата на анализа, например съвкупност от собствени имена, цитирани в текста. Както и в предишната методика, стремежът ни е да създадем метод на датировка, основан на числени, КОЛИЧЕСТВЕНИ характеристики на текста. При това не изискваме анализ на смисловото съдържание на текста, тъй като той може да бъде твърде многозначен и неясен.

Ако в документа са споменати някакви „знаменити“, известни ни от по-рано персонажи, описани в други, вече датирани хроники, то това позволява да се датират описаните в текста събития. Ако обаче такова отъждествяване не ни се отдава веднага и ако са описани събития на няколко поколения с голям брой по-рано неизвестни действащи лица, то задачата за установяване на тъждественост на персонажите с по-рано известни, се усложнява. За по кратко фрагмент от текст, описващ събития на едно поколение, ще наречем „глава – поколение“.

Ще считаме, че средната продължителност на едно „поколение“, е средната продължителност на управление на реални царе, споменати в дошли до нас летописи. Тази СРЕДНА ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА УПРАВЛЕНИЕТО НА ЦАРЕТЕ беше изчислена от автора на настоящата книга при обработката на хронологичните таблици на Блер [76]. Тя се оказва равна на 17,1 години [884].

При работа с реални исторически текстове понякога се натъкваме на трудности при опитите ни да отделим в тях „глава – поколение“. В такива случаи се ограничаваме само с предварително разбиване на текста на последователни фрагменти. Нека в летописа X се описват събития в достатъчно голям интервал от време (A, B), през който се менят няколко поколения персонажи. Нека летописът X е разбит на „глави – поколение“ X(T), където T е поредният номер на поколението, описано във фрагмента X(T), с номерацията на „главите“, фиксирана в текста.

Възниква въпросът: ПРАВИЛНО ЛИ са номерирани, наредени „главите – поколение“ в летописа? Или ако тази номерация е загубена, или е съмнителна, то КАК ДА Я ВЪЗСТАНОВИМ? С други думи, как правилно да разположим във времето „главите“ една спрямо друга? Оказва се, че